

עין משפט
גור מוצה

א א ב ג ד ה ו ז ח ט י
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
שם נלמד ד ה סג סג
לאין סה טעיה איה סר
רג טעף א:

מוסף רש"י

לגיטי נשים. דקיימא לן
ונשין ג. המילא טו מחילא
לאין לרין שואמר כמי נסמך
וכפי נחמס. אי משום דלן
מלן לקיימו ולי משום דלן
בקלין לשמה. והמילא מלן
ושאל לן לרין לני שיקלין
לשמה וטילי גרלס מלן
לכיר חיתום ערס לקיימו
ולמלן חסו (ו) כלל חלון
מלן לקיימו. לפי סגן וני
מורה ויקלין. לשמה וני
שימה מלן לני ילמח
משם מורה מלן מקומות.
ויטעף סוף כלל ולי
ני מלן שאלתן וסודין
ק. ולי ויטעף. כור שש
לח מלן ולא נשתיי ו
כלס. והמילא משם לרין
שאלת. חל עכור נחמך
שס. ולי המילא חסו
לרין שאלת ויטעף לן
לרין נחמך ד.

תוס' ישנים

א) ולא רלס לומר דמח
רשאו דלפלו בחול לן
מחזיקין לגיט דמשמע
מחזיקין לני ויטעף קמי
עד שיגרוף ויטעף קמי
דלפלו בשבת מחזיקין קמי
דמשמע טעיל גרופה מר
בגל כפחא הוא דמחזיקין
מלן דהא לן להמילא חסו
ולא ללס דל כגל כמחיה
והמילא אומר דלי משום
כיה מר טעיל לא היל
מחזיקין דרין כיה שחיל:
ב) ויהי רש"י פ"ג במחיל
מחזיקין אפילו בשבת למחיל
דמילא לן דעמו להחזיר
ועלמח המחיל כלל גללה
לן ונלס כן:

רבינו חננאל

פ"ק ט"ר
כירה שהסיקוה בקש
ובגבבא ובי. כירה זו היא
מקום שפיתח ב' קירות.
אובעיא ליה הא דחנינל אל
יתן עד שיגרוף או עד שיתן
האפר על בני גרלים. ותינה
זו בגי' (ד'אן) וקמיל
דאסור לשהות ע"ג כירה
א"כ (ג'א' אלא אם האן)
גרופה וקטומה. או דילמא
תינה זו החורף הקדירה
היא בשבת. וקמיל דאסור
להחזיר אלא ע"ג כירה
קטומה או גרופה אבל
לשהות כור. והמחזיקין מני
לשהות היא דהיא כל שהיא
כמנכל כן דרוסאי מותר
לשהות על בני כירה אע"פ
שאינו גרופה או קטומה.

במה מדליקין פרק שני שבת

לו:

נפקא מינה לגיטי נשים. מה שפי' בקונטרס לענין שינה שם עירו ושם עירה אין נראה לרשב"א דבגל הוא שם מדינה ולא שם העיר כדאמר בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף ע"א.) כל הארצות עישה לארץ ושרל וארץ ישראל עישה לבגל וקאמר נמי התם ועד היכן היא בגל ולא אשכחן שום דוכתא עיר ששמה בגל אלא מדינה היא ואין כותבין שם מדינה בגט:

למאי נפקא מינה לגיטי נשים:
הדרן עלך במה מדליקין

בירה "שהסיקוה בקש ובגבבא ונתנים עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיתן את האפר ביה שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל בית שמאי אומרים אף מחזירין: אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין: גב' איבעיא להו האי לא יתן לא יחזיר הוא אבל לשהות משהין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום ומני הנגיה היא דתינא חמין אומר יכל שהוא כמאכל בן דרוסאי מותר לשהותו על גבי כירה אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום א דילמא לשהות תנן ואי גרוף וקטום אין אי לא לא וכל שכן להחזיר ת"ש דמחזיקין תרי בבי במחזיקין ב"ש אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל ב"ש אומרים נומלין אבל לא מחזירין וב"ה אומרים אף מחזירין אי אמרת בשלמא לשהות תנן הכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא משהין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא ישהא עד שיגרוף או עד שיתן אפר ומה הן משהין בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל וב"ה אומרים חמין ותבשיל וכי היכי דפליגי בלשהות פליגי נמי בלהחזיר שבות שמאי אומרים נומלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין אלא אי אמרת להחזיר תנן הכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן אפר ומה הן מחזירין בית שמאי אומרים חמין ותבשיל בית הלל אומרים חמין ותבשיל ובית הלל אומרים אף מחזירין הא א' תו למה לי לעולם

לגיטי נשים. דקיימא לן כי בגל בקלין שרין לכמוז גט לשמה והמילא גט משם אין לרין לומר דפני נכתב ופני נחתם ופני שער ארצות אין בקלין ורין ועכשו בני בורסקף היה בגל וצבל של עכור היא בורסקף והן עמי הארץ כדאמרינן בעלמא (מטהרין דף קט.) עכור שאפי' שנטלו מימיו. ואני אומר נפקא מינה לגיטי נשים לענין שינה שמו ושמה ושם עירו ועירה פסול ורין לכמוז שם של עכשו:

הדרן עלך במה מדליקין
בירה. עשיה ענין קדירה ונתנים קדירה לתוכה: קש. ונתנת השטילין: גבבא. הנגבז מן העשה אישטובל"א: גפת. פסולת של שומשמן שהוילא שומן: עד שיגרוף. הגמלים משום דמוסוף הגל ועעמא פרישנא בפרק דלעיל ג' שמה יתמה בגמלים: או עד שיקן אפר. על גבי גמלים לכמוז ולגננס: כיה שמאי אומרים. נותנין עליה חמין אחר שגרפה דלא לריוכי לבשולי דליכא למגורין) שמה יתמה: אכל לא פסול. דתינא ליה ביטוליה ואמי לחמיו. אינ נתקיימה מחשבתו ומיחיה כמבשל (א) לא מחזירין. בשבת דמיחיה כמבשל: אף מחזירין. הואיל הגמלין גב' קטום. היינו נתן אפר על הגמלים דאפר מתגרמנין קיטומא: כרי כני. בית שמאי אומרים חמין וכי ומו מנא בגל אחרימי טעילין ולא מחזירין: ומה פן משפין. בגרוף וקטום: פליגי נמי בלהחזיר. את המותר לשהות כיון חמין לבית שמאי וחמין ותבשיל לכה: אלא אי אמרת להחזיר פנן הכי קתני. כלומר ע"כ הכי מפשטא: כ"ש אומרים טעילין ולא מחזירין. ע"כ אמתשיל קיימא דהא שרו בחמין: הא סו למא לי. הא מנא ליה רישא אכל לא פסול: לעולם

הדרן עלך במה מדליקין
בירה. עשיה ענין קדירה ונתנים קדירה לתוכה: קש. ונתנת השטילין: גבבא. הנגבז מן העשה אישטובל"א: גפת. פסולת של שומשמן שהוילא שומן: עד שיגרוף. הגמלים משום דמוסוף הגל ועעמא פרישנא בפרק דלעיל ג' שמה יתמה בגמלים: או עד שיקן אפר. על גבי גמלים לכמוז ולגננס: כיה שמאי אומרים. נותנין עליה חמין אחר שגרפה דלא לריוכי לבשולי דליכא למגורין) שמה יתמה: אכל לא פסול. דתינא ליה ביטוליה ואמי לחמיו. אינ נתקיימה מחשבתו ומיחיה כמבשל (א) לא מחזירין. בשבת דמיחיה כמבשל: אף מחזירין. הואיל הגמלין גב' קטום. היינו נתן אפר על הגמלים דאפר מתגרמנין קיטומא: כרי כני. בית שמאי אומרים חמין וכי ומו מנא בגל אחרימי טעילין ולא מחזירין: ומה פן משפין. בגרוף וקטום: פליגי נמי בלהחזיר. את המותר לשהות כיון חמין לבית שמאי וחמין ותבשיל לכה: אלא אי אמרת להחזיר פנן הכי קתני. כלומר ע"כ הכי מפשטא: כ"ש אומרים טעילין ולא מחזירין. ע"כ אמתשיל קיימא דהא שרו בחמין: הא סו למא לי. הא מנא ליה רישא אכל לא פסול: לעולם

מסורת הש"ס

א) לשל כ. ב) וניקין ג.
ג) ורין לו: ד) מנא: וליכא
למחיה. ו) ומכריז טע.
ו) ורין טע: ז) ויניע טע:
ח) ר"ת ק"ד דיה מקבול.

הגהות הב"ח

א) רש"י דיה אכל לא תבשיל
יכו ממנל ספיד ואחיה
מ"ה אבל לא:

גליון הש"ס

ד"ה ר"ח ז"ב א"ה
ז"ב י"ח א"ה
לפניי הא מלני סיה מתיק
דף ד ע"ב עד שיעמיק מי
כיון שיעמיק:

לעני רש"י

אישטובל"א. ש"ף.

רב נסים גאון

נפקא מינה לגיטי נשים.
כלומר כדאל"ה (בבבא)
המכריז בט מבבל או
מבורסקין אין צריך לומר
כמי נכתב וכמי נחתם
ליבריהם שאמרו משכבת
גיטי בפרק א' וז"ל כל
רב אמר כפרין ישראל
לגיטי כמי אפר רב לבבל.
וכפיק עשרה חמין וז"ל
עוב דרבא וביי ימא. אמר
רב פפא כבא משכבת רב
זו פרת בורסקין.

ובבבאשית דר' אשעיא
ומשה לוח חר' תלפיר ד'
יוחנן הוה יתיב קמייהו
מכריז ליה ולא סבר. אמר
ליה מה רין לית את סבר.
אמר ליה דאנא גלי פן
אחראי. אמר ליה פן הדרן
אחר את. אמר ליה פן
בורסקין. אמר ליה לא תאמר
כן אלא בורסקין שאמר כי
שם בגל חי' שפת כל הארץ.
ובגמרא דכל ישראל יש
לתן חלק ומחזירין ר' עזר
אמר אפר רב יתיב בגל
בורסקין טעין רע לחמיה.
מאי בורסקין אמר רב אמי
כור שפת. ואדוניו האי
ויל אמר בגל בורסקין
וברסקין בגל. ונחמך רבי
זה לאותה ששנינו במשנתו.
שינה שמי ושהם שם עירו
ושם עירה פסול. הרי נודע
כי בגל ובורסקין עיר אחת
הן והגט כשר.

מליק בכת מדליקין

מליק בכת מדליקין
בכת מדליקין